

El port de la Ràpita

El port de Sant Carles de la Ràpita, a la comarca del Montsià, amb un volum de captures de més de tres milions de quilos i uns ingressos de catorze milions d'euros, és un dels més importants de Catalunya. Aquest any passat, en el marc de la biodiversitat posada en marxa a la comarca, s'hi va voler compaginar l'arribada de creuers amb molts turistes i la pesca. Aquesta activitat va comportar, el 2015, sis escales de creuers al port i un impacte econòmic de seixanta mil euros. Per a aquest any, el port no té previst rebre cap creuer.

La qüestió és clara: L'activitat a potenciar és la pesca i així ho avala el volum de negoci que té enfront el turisme de creuer. El tema és seriós perquè, a causa de l'impacte ambiental en ports que genera el trànsit de creuers i mercants, queden afectats els ecosistemes i se'n provoca la destrucció. Per assegu-

rar la navegabilitat dels creuers i mercants, el que es fa és netejar la profunditat del moll —en aquest cas, de 7 m— tot extraient tota la sorra sobrant del canal de navegació. A la Ràpita se'n van extraure cinquanta cinc mil metres cúbics. Aquesta extracció produeix impactes a llarg i a curt termini sobre els sistemes aquàtics (pèrdua d'hàbitats i recursos pesquers, alteració en la diversitat de les espècies, ingestió i acumulació de contaminants en peixos i marisc a causa de les extraccions), terrestres, com ara la contaminació causada per les extraccions i pèrdua d'usos existents; i aeris, com la degradació i trànsit de vehicles pesants i generació de pols fugitiva (aerosols). La navegació afecta els sistemes acústics, com l'estrès dels peixos. És aquest el bon camí?

La decisió de millorar les expectatives econòmiques, socials i cul-

Joan Cunill

Tècnic en medi ambient

turals d'un territori són legítimes, però es fan amb paràmetres geogràfics i polítics que no tenen res a veure amb el medi ambient i és per aquest motiu que no es té en compte la capacitat d'assimilació dels sistemes naturals existents. Aquesta és una qüestió que les autoritats locals haurien de revisar i seria la decisió més encertada perquè voler tirar endavant les dos activitats podria comportar que els impactes ambientals produïssen la destrucció de l'ecosistema i els seus hàbitats i que l'activitat més important, que és la pesca, deixés de produir. Reflexionem-hi.